

«Σχώμεν τον Χριστόν εν ταις καρδιαίς ημών»

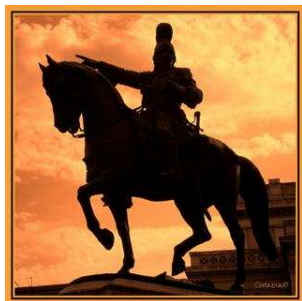
Να έχουμε τον Χριστό στις καρδιές μας.

Τον Χριστό που γεννήθηκε για να φέρει στον κόσμο αγάπη, ειρήνη και ελπίδα.

Γι' αυτό κι εμείς κάθε χρόνο γιορτάζουμε τις Εορτές και θα συνεχίσουμε να τις γιορτάζουμε παρά τις δυσοίωνες προβλέψεις των ημερών, για να αντλούμε ελπίδα και υπομονή. Επ.Δ.Γ

«Γούμενε, τυρί. Κολοκοτρώνης»

Ο Κολοκοτρώνης είχε πολλές φορές άγανακτήσει από τα πομπώδη και φλύαρα κείμενα των γραμματικών του. Κάποτε περνώντας με τ' άσκερι τοῦ νύχτα κοντά στο μοναστήρι τῆς Βελανιδιάς, πρόσταξε τὸν γραμματικό του νὰ γράψει ἕνα μήνυμα πρὸς τὸν ἡγούμενο, γιὰ νὰ τοῦ στείλει τυρὶ ποὺ χρειαζόταν τὸ καταπονημένο στράτευμα. Ὁ λογιότατος γέμισε δύο-τρὴς σελίδες κατεβατό. Μὲ τὰ κομψὰ του γράμματα, τοὺς κούφιους τίτλους καὶ τὶς δασκαλικὲς περιπλογιές.

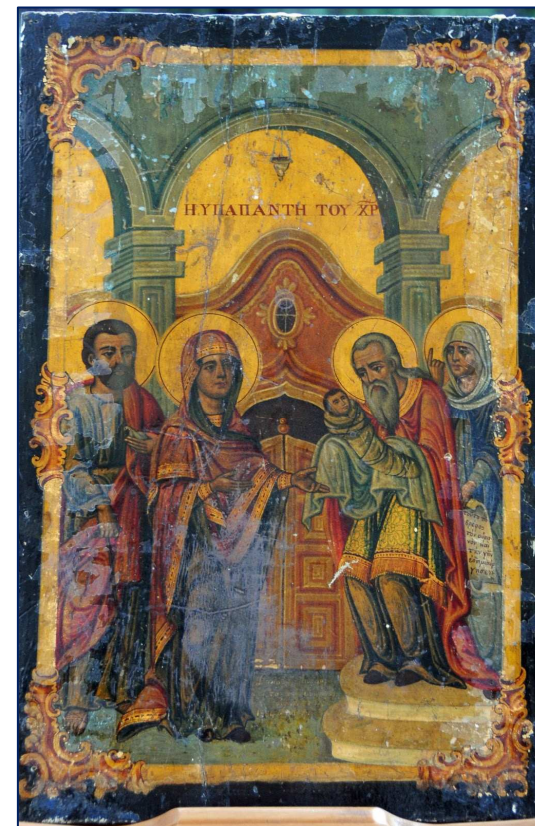
-«Ἀκόμα μωρέ;» τὸν ρώτησε ὁ Κολοκοτρώνης, βλέποντας τὸν νὰ ἰδρώνει καὶ νὰ καθυστερεῖ. Παίρνει τὸ χαρτί, βλέπει τὰ κατορθώματα τοῦ γραμματικοῦ καὶ φρίττει. Σκίζει ἕνα κομμάτι χαρτί καὶ γράφει ὁ ἴδιος τὸ λακωνικὸ μήνυμα, τρεῖς λέξεις ὅλες κι ὅλες, στὸ μοναστήρι: «Γούμενε, τυρὶ, Κολοκοτρώνης». Σὲ μία ὥρα εἶχαν καταφθάσει οἱ τενεκέδες μὲ τὸ τυρὶ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1^Η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2013

8.00 μ.μ – 12.30 ν.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ για την ΥΠΑΠΑΝΤΗ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μηνιαία Έκδοση του Ιερού ενοριακού Ναού
Αγίου Νικολάου του Νέου Θηβών

Τηλ.& fax 2262024282

www.INAgiouNikolaouTouNeou.gr • E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

ΕΤΟΣ ΙΒ' • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2013 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 107

«Ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς εὐχῆς ὀμιλεῖ εἰς τὸν Θεόν»

Τὴν προσευχὴν τοῦ Ἁγίου Ὁρους ποιὸς δὲν τὴν γνωρίζει; Ἀποτελεῖται ἀπὸ μία φράσιν μικρὰν, ἀπὸ μετρημένας τὰς λέξεις. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν».

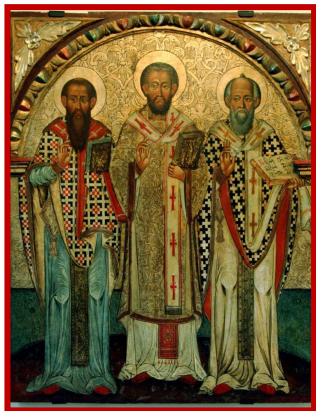
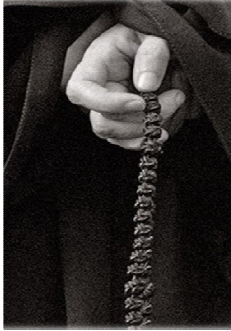
Μέ τὴν βοερᾶν κραυγὴν «Κύριε», δοξολογοῦμεν τὸν Θεόν, τὴν ἔνδοξον μεγαλειότητά του, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν δημιουργὸν τῆς ὄρατης καὶ ἀοράτου κτίσεως, ὃν φρίττουσι τὰ σεραφίμ καὶ τὰ χερουβίμ.

Μέ τὴν γλυκυτάτην ἐπίκλησιν καὶ πρόσκλησιν «Ἰησοῦ», μαρτυροῦμεν ὅτι εἶναι παρῶν ὁ Χριστός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, καὶ εὐγνωμόνως τὸν εὐχαριστοῦμεν, διότι μᾶς ἠτοίμασε ζωὴν αἰώνιον. Μέ τὴν τρίτην λέξιν «Χριστέ», θεολογοῦμεν, ὁμολογοῦντες ὅτι ὁ Χριστός εἶναι αὐτός ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός. Δὲν μᾶς ἔσωσε κάποιος ἄνθρωπος οὔτε ἕνας ἄγγελος ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεός.

Ἐν συνεχείᾳ, διὰ τῆς ἐνδομύχου αἰτήσεως «ἐλέησόν με», προσκυνοῦμεν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ γίνῃ ἴλεως ὁ Θεός, ἐκπληρῶν τὰ σωτήρια αἰτήματά μας, τοὺς πόθους καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν καρδιῶν μας. Καὶ ἐκεῖνο τὸ «μέ», τί εὖρος ἔχει! Δὲν εἶναι μόνον ὁ ἑαυτός μου· εἶναι ἅπαντες οἱ πολιτογραφηθέντες εἰς τὸ κράτος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, εἶναι ὅλοι αὐτοὶ πού ἀποτελοῦν μέλος τοῦ ἰδικοῦ μου σώματος.

Καὶ τέλος, διὰ νὰ εἶναι πληρεστάτη ἡ προσευχή μας, κατακλείομεν μέ τὴν λέξιν «τὸν ἁμαρτωλόν», ἐξομολογοῦμενοι –πάντες γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἔσμεν- καθὼς ἐξωμολογοῦντο καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι καὶ ἐγίνοντο διὰ ταύτης τῆς φωνῆς υἱοὶ φωτός καὶ ἡμέρας. Ἐξ αὐτῶν ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἡ εὐχὴ ἐμπεριέχει δοξολογίαν, εὐχαριστίαν, θεολογίαν, παράκλησιν καὶ ἐξομολογίαν. Μέσα εἰς τοὺς αἰῶνας ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς εὐχῆς ἀφ' ἑνὸς μὲν ὀμιλεῖ εἰς τὸν Θεόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ μέ αὐτὴν ἐνθουσιάζει τὰ τέκνα τῆς καὶ τὰ θεοποιεῖ. Ἡ νοερά προσευχὴ εἶναι κάτι πού γεμίζει ὀλόκληρη τὴν κτίσιν καὶ φθάνει καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων.

Αιμιλιανὸς ὁ Σιμωνοπετρίτης

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογματῶν θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρῦτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἔρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ὑμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

● Ὁ ἐγωισμὸς εἶναι σὰν τὸ στενὸ ρούχο

Ἡ ταπείνωση εἶναι ἡ βάση ὅλων των ἀρετῶν, θαῦμα εἶναι ἡ υπέρβαση τῶν νόμων τῆς φύσεως. Ὁ ἐγωισμὸς εἶναι πάθος πού δύσκολα ἀποβάλλει ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι σὰν ἕνα στενὸ ρούχο πού φοράει ὁ ἄνθρωπος καί τὸ βγάζει μέ μεγάλη δυσκολία, γιατί του εἶναι πολὺ στενὸ.

● Τὸ διαβατήριον των δοκιμασιῶν

Τίς δοκιμασίες νὰ τις δεχόμαστε μέ υπομονή, χωρὶς στενοχώρια, σὰν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν κάποιος μᾶς ἀδικεῖ, πρέπει νὰ χαίρομαστε καὶ νὰ θεωροῦμε αὐτὸν πού μᾶς ἀδικεῖ μεγάλο εὐεργέτη. Διότι γίνεται αἷτια ἀποταμιεύσεως μας στὴν ἄλλη ζωὴ. Μέ τίς δοκιμασίες πού ἐπιτρέπει ὁ Θεός μᾶς κάνει νὰ ετοιμαζόμαστε γιὰ τὴν Οὐράνια Βασιλεία Του, ἔχοντας στό χέρι του τὸ διαβατήριον των δοκιμασιῶν.

● Ὅποιος προλάβει...

-Γέροντα, ποίος πρέπει νὰ κάνει τίς δουλειές του σπιτιοῦ; Ἡ γυναίκα ἢ ὁ ἄντρας;
Ὅποιος προλάβει πρῶτος... Αὐτός θά εχει καί τὸ μεγαλύτερο μισθό.

● Ἡ ἀνατροφή του παιδιοῦ

Ἡ ἀνατροφή του παιδιοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐγκυμοσύνη. Ἀν ἡ μητέρα πού κυοφορεῖ συγχύζεται καὶ στενοχωριέται, τὸ ἔμβρυο μέσα στὴν κοιλία τῆς ταραζέται. Ἐνῶ, ὅταν ἡ μάνα προσεύχεται καὶ ζεῖ πνευματικά, τὸ παιδάκι στὴν κοιλία τῆς μάνας ἀγιάζεται.

● Ἡ ἀξία τῆς καλοσύνης

Ἡ καλοσύνη μαλακώνει καὶ ἀνοίγει τὴν καρδιά, σὰν τὸ λάδι τῆ σκουριασμένη κλειδαριά.

Γέρων Παΐσιος